

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11C/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200431
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220200431.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobkyne G. E., O.. XX. XX. XXXX, V. F. XXX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, Komenského 3, proti žalovanému Z. E., O.. XX. XX. XXXX, V. E. XXX/XX, XXX XX Ž., o zaplatenie 1 265,- Eur istiny s prísl. takto,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 642,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 642,- Eur počnúc od 15. 02. 2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

II. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 04. 03. 2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť jej sumu 1.265,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.265,- Eur od 15. 02. 2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 12. 11. 2019 na jej oplotený pozemok - dvor vnikol pes (sibirsky husky) žalovaného. V tom čase sa na dvore nachádzala domáca hydina, ktorú chovala a bola v jej vlastníctve. Pes žalovaného sa pohyboval po pozemku a zadržal hydinu v celkovej hospodárskej hodnote 1.265,- Eur. Vzhľadom na uvedený incident, keďže nedošlo k dohode so žalovaným o náhrade škody, vznikli žalobkyni náklady aj na zaplatenie kafilérie v sume 50,- Eur. Skrátené vyšetrovanie vo veci ČVS: D.-XXX/VK-X.-XXXX bolo ukončené zastavením trestného stíhania a žalobkyňa bola odkázaná so svojím nárokom na civilné sporové konanie. Dňa 03. 02. 2020 žalovaného vyzvala k náhrade škody spôsobenej mu nedbanlivostným zavinením z dôvodu, že nezabezpečil svojho psa, pričom žalovaný na výzvu nijako nereagoval. Uplatnila si preto žalobou nárok na súde vrátane príslušenstva pozostávajúce zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne, keďže žalovaného vyzvala k úhrade škody výzvou zo dňa 03. 02. 2020.

2. Okresný súd Veľký Krtíš dňa 30. 03. 2020 vydal platobný rozkaz, č. k. 11C/4/2020-37, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalovanú sumu a nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia a konania.

3. Dňa 27. 04. 2020 podal v zákonnej lehote žalovaný voči platobnému rozkazu odpor. V odôvodnení konštatoval, že je vlastníkom psa menom G., plemena - sibirsky husky. Zdôraznil však, že si riadne plní všetky zákonné povinnosti mu vyplývajúce zo zák. č. 282/2002 Z.z., vrátane povinností vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení obce Želovce. Je držiteľom psa, ktorého riadne prihlásil do evidencie, s ktorým pravidelne absolvoval veterinárne prehliadky. Počas svojej prítomnosti v mieste bydliska pes je

nepretržite umiestnený vo voliére, čomu bolo rovnako dňa 07. 11. 2019. Pred odchodom do zamestnania psa riadne skontroloval a uzamkol, aby zabránil jeho úteku. Po návrate z práce sa pes nachádzal vo voliére, ktorá bola uzamknutá. Žalovanej prisľúbil nahradiť škodu, pokiaľ by bolo preukázané, že ku škode došlo jeho zavinením a jeho pes spôsobil škodu. Žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci jej tvrdenia. Na základe žalobou uvádzaných skutočností je sporné, akým spôsobom došlo k úhynu domácej hydiny žalobkyne, či z dôvodu útoku psa alebo iného zvieratá. Pokiaľ došlo k úhynu hydiny z dôvodu útoku psa je sporné, či to bol pes v jeho vlastníctve, pretože plemeno psa nepotvrdil ani očitý svedok udalostí. Nebola naplnená základná podmienka vzniku zodpovednosti za škodu, pretože nenastalo porušenie právnej povinnosti na jeho strane. Škoda vyčíslená vo výške 1.265 EUR nebola podložená žiadnym dôkazom ku dňu 07. 11. 2019. Zo zberného listu nevyplýva počet ks hydiny, ani dôvod likvidácie. Bola vyjadrená cena uhynutej hydine bez ohľadu na jej vek a hmotnosť. Absentuje tým aj vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a následkom, ktorý nebol bezpečne preukázaný. Žalobkyňa rovnako nepreukázala porušenie preventívnej povinnosti podľa § 415 OZ.

4. Okresný súd Veľký Krtíš následne uznesením, č. k. 11C/4/2020-44 zo dňa 05. 05. 2020 podľa § 267 ods. 3 CSP z dôvodu včas podaného odporu s vecným odôvodnením platobný rozkaz zrušil.

5. Žalovaná v duplike zo dňa 26. 05. 2020 uviedla, že žalovaný je vlastník plemena psa sibírsky husky, ktoré nie je rozšírené a frekventované. Jeho obrana je nevierohodná v tom, že škodu nespôsobil jeho pes. Svedok T. H. potvrdil, že počas incidentu videl psa plemena sibírsky husky, ktorý sa pohyboval medzi uhynutou hydinou, ktorý sa podobal na psa žalovaného. Je preto nepravdepodobné, že by išlo o psa obdobného vzhľadu, vzhľadu a plemena v rozhodnom čase, ktorý by sa nachádzal na rovnakom mieste. Žalovaný porušil povinnosť uvedenú v ust. § 4 ods. 1 zák. č. 282/2002 Z.z., pretože bol povinný predchádzať a zabráňovať vzniku škôd na majetku, ktoré by pes mohol spôsobiť. K uhynutiu hydiny v jej vlastníctve došlo v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného.

6. Žalovaný v replike, ktorú doručil súdu dňa 25. 06. 2020 uviedol, že svedok označený žalobkyňou nevedel jednoznačne určiť plemeno psa. Žalobkyňa poskytla prisľub, že škodu by uhradil vtedy, keď bude preukázané, že škodu spôsobil jeho pes. Zviera bolo zdokumentované na fotografii aj mobilnom telefóne svedka bez identifikačného štítku a obojku. Umiestnenie psa vo voliére vždy bolo riadne zabezpečené. Oplotenie siaha do výšky 1,7 m. Vstup je možný výlučne cez kovovú bránu, ktorú riadne uzamkne. Svojho psa takto zabezpečil aj dňa 07. 11. 2019, pričom sa nachádzal vo voliére aj v čase jeho príchodu domov, čo potvrdili tiež jeho starí rodičia. Vylúčil, že by pes sa prehrýzol alebo podhrabal cez oplotenie a nie je možné, aby prenikol na pozemok žalobkyne, ktorý nie je susediacim pozemkom k jeho parcele.

7. Súd spor prejednal na pojednávaní dňa 11. 08. 2020, 25. 09. 2020 a dňa 12. 02. 2021.

8. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 11. 08. 2020 vypovedala, že dňa 07. 11. 2019 v raňajších hodinách pred odchodom do nemocnice svoju domácu hydinu vypustila na dvor. Po návrate medzi 14.00 h a 15.00 h zistila, že hydina bola uhynutá. Suseda jej poskytla informáciu, že uvedené spôsobil pes žalovaného, ktorého odohnal sused T. H.. Zaregistrovala, že podstatná časť uhynutej hydiny mala stopy po hryzení na krku. Žalovaný bol najskôr ochotný komunikovať, ale neskôr zmenil stanovisko a odmietol škodu uhradiť. Celkom bolo uhynutých 62 ks hydiny. Pri zistení výšky škody vychádzala z cien uvedených miestnymi chovateľmi.

9. Žalovaný na pojednávaní dňa 11. 08. 2020 trval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Poprel, že by mu patril pes, ktorý bol zdokumentovaný na fotografi vyhotovenej susedom žalobkyne, pretože nebolo možné, aby unikol z voliéry. Rozsah spôsobenej škody považoval za nadnesený. U žalobkyne mal možnosť sa presvedčiť, že uhynulo najviac 20 ks až 26 ks hydiny, čo potvrdzuje aj záznam z ohliadky. V minulosti mu jeho pes už ušiel, kedy bol vo veku 3,5 až 4 mesiace. Povaha psa nie je agresívna, ale skôr hravá. Starostlivosť o zviera v jeho neprítomnosti zabezpečujú jeho starí rodičia, pričom zviera je počas dňa umiestnené vo voliére, na ktorej vykonal preventívne úpravy - zvýšenie oblúkov.

10. Svedok T. H. na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 uviedol, že dňa 07. 11. 2019 na dvore žalobkyne zbadal zablatenú a uhynutú hydinu, ktorá ležala na zemi. Z okna svojho rodinného domu sledoval psa zo vzdialenosti cca 30 m, ktorý sa pohyboval po dvore žalobkyne a pokúšal sa vybrať z ohrady ďalšiu hydinu. Zviera odfotoval na svoj mobilný telefón a chcel ho odplášiť, preto buchol po plechovom

plote žalobkyne. Pes, ktorý bol bielej farby a zablatený sa následne zľakol a ušiel do zadnej časti dvora k plotu. Potvrdil, že sa jednalo o plemeno sibírsky husky alebo malamut.

11. Žalovaný na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 poprel rozsah škody. Nárok žalobkyne považoval za sporný s dokumentáciou podľa vyšetrovacieho spisu vo veci sp. zn. ČVS: D.--- a potvrdením o likvidácii uhynutých zvierat, ku ktorej došlo so značným odstupom času po udalosti.

12. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 uviedol, že počet uhynutej hydiny sa zhoduje s obsahom uznesenia OO PZ Vinica zo dňa 10. 01. 2020. Zabezpečené odborné vyjadrenie zo dňa 09. 01. 2020, ktoré sa týka výšky škody, ktoré je založené vo vyšetrovacom spise vychádza z inej metodiky výpočtu výšky škody. V prípade žalobkyne sa jednalo o bio-hydinu, preto výpočet vyžadoval odlišný metodický prístup.

13. Na pojednávaní dňa 12. 02. 2021 žalovaný uviedol, že jeho pes nie je agresívny a na jeho vedenie využíva vôdzku. Psa vždy zvykol vyvenčiť mimo územia obce, na konci intravilánu obce alebo na miestnom rybníku v blízkosti obce Ž.. Uviedol, že chov hydiny zo strany žalobkyne nespĺňal podmienky bio chovu, pretože v domácich podmienkach, o ktorých sa mohol presvedčiť, zvieratá chovala rôznymi zmeskami, kde nevidel žiadnu zeleň alebo trávu.

14. Právny zástupca žalobkyne dňa 12. 02. 2021 na pojednávaní uviedol, že žalovaný prostredníctvom SMS správy z 11. 11. 2019 uznal nárok žalobkyne, ale trval na osvedčení dohody prostredníctvom notára, pričom nesúhlasil s výškou škody. Ohľadom výšky škody trval na obsahu odborného vyjadrenia C. V. zo dňa 02. 10. 2020, ktoré správnym spôsobom zohľadnilo náklady žalobkyne na chov bio hydiny.

15. Súd dňa 27. 11. 2019 uskutočnil ohliadku pozemkových nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX ako parcela registra C-KN parc. č. XXX/X R. XXX/X pre katastrálne územie Ž., obec Ž. a okres X. M., vrátane na pozemkoch situovaných objektov, t. j. voliéry pre chov psa spolu s oplotením. Súd zistil, že za rodinným domom, ktorý sa na nachádza na pozemku parc. č. XXX/X je situovaný dvor. V blízkosti náradovne na dvore je umiestnená voliéra pre psa, ktorá je oplotená a z bočnej strany bola vystužená oceľovou konštrukciou a vstup je uzamknutý oceľovou reťazou s visiaticim zámkom. Pletivo dosahuje po drevenú časť tejto náradovne. Výška voliéry je do 200 cm a žalovaným bol neskôr dopyjený oblúk (január - februára 2020) z oceľového drôtu zo všetkých strán oplotenia. Pletivo umiestnené v zadnej časti pozemku je v pôvodnom stave a nebolo stavebnotechnicky upravené. Celé oplotenie voliéry bolo vystužené oceľovými stĺpkami, ktoré javí známky novej povrchovej úpravy. Na bočnej časti oplotenia pozemku vo výške 1,3 metra nad zemou sú umiestnené dosky a pletivo v tejto časti nebolo zapustené do zeme, pričom je ľahko a vynútiteľné. Vo vnútornej časti voliéry sú badateľné štrkové násypy, ktoré sa nachádzajú aj v blízkosti budy, za ktorou bolo umiestnených niekoľko vrstiev pletiva, ktoré sú zdvojené alebo strojené. Stav pletiva je v zadnej časti poškodený, pričom pletivo bolo dodatočne došpanované k oceľovej výstuži. Na základe obhliadky zvieratá - psa, ktorého majiteľom je žalovaný súd zistil, že sa jedná o plemeno psa sibírsky husky vo veku troch rokov. Počas obhliadky prítomný svedok T. H. potvrdil, že zviera, ktoré videl sa sfarbením a vzrastom podobá na psa, ktorého zaznamenal na fotografii dňa 07. 11. 2019.

16. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a žalovaného, svedka T. H. a oboznámil sa s obsahom listín: Súhrnná faktúra č. D. č.l. 6, Zberný list por. č. XXXXXX č.l. 7, Uznesenie OO PZ Vinica z 10. 01. 2020 č.l. 8-9, Výzva na zaplatenie dlhu z 03. 02. 2020 a doručenka č.l. 10, Čestné prehlásenie U. E. z 22. 06. 2020 a Čestné prehlásenie I. E. z 22. 06. 2020 č.l. 64-65, čierno-biela fotografia č.l. 79, Potvrdenie - odborné vyjadrenie z 02. 10. 2020 č.l. 106, fotodokumentácia z obhliadky č.l. 138-164, CD nosič s fotodokumentáciou z obhliadky č.l. 165, Čestné prehlásenie U. V. z 05. 02. 2021 č.l. 175, fotodokumentácia mobilného telefónu žalobkyne s prijatou SMS správou z 11. 11. 2019, podstatný obsah vyšetrovacieho spisu OR PZ Veľký Krtíš, ČVS: D.---.

17. Na základe vykonaných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobkyňa žije v obci Ž. na adrese F. XXX/XX, kde je vlastníčkou rodinného domu a príľahlých pozemkov. Je dlhší čas chovateľkou hydiny pre vlastnú potrebu. Chov uskutočňovala vo dvore za svojím rodinným domom. Priestor dvora je oplotený pletivom, ktoré je na niekoľkých miestach pretrhnuté s otvormi 60-80

cm. Stav poškodenia bol zdokumentovaný obhliadkou na mieste činu dňa 12. 11. 2019 a vyplýva zo Zápisnice OO PZ Veľký Krtíš, ČVS: D.---XXXX.

18. Dňa 06. 11. 2019 popoludní žalobkyňa zabezpečila hydinu, ktorú prikrmila a zvieratá skontrolovala, ktoré následne zatvorila do chlievov. Ráno dňa 07. 11. 2019 zvieratá opäť vypustila do dvora a odišla do Banskej Bystrici odkiaľ sa vrátila do 15.00 h. Po svojom návrate žalobkyňa zistila, že hydina bola uhynutá a podochnuté zvieratá ležali v blate na dvore, kde na telách zvierat mali podliatiny a stopy po hryzení od zubov. Počas neprítomnosti žalobkyne nastal u nej incident, ktorý sa odohral v čase okolo 10.00 h. V tom čase pes plemena husky alebo malamut, čiernobielej farby sa pohyboval po dvore žalobkyne a vybehol na koterec s hydinou a usiloval sa vybrať zvieratá. Ďalšia hydina bola uhynutá a ležala v blate na dvore. Následne sused žalobkyne T. H. psa odplašil, ktorý ušiel cez oplotenie zadnej časti dvora.

19. Došlo k úhynu hydiny vo vlastníctve žalobkyne v celkovej počte 60 ks (10 ks husí, 37 ks sliepok, 7 ks kačíc, 3 ks perličky, 3 ks kohúty), čo vyplýva zo Zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 12. 11. 2019 a pripojenej fotodokumentácie k zápisnici.

20. Hodnota uhynutej domácej hydiny vo vlastníctve žalobkyne ku dňu 07. 11. 2019 bola vo výške 592 EUR (t. j. 10 ks husí v sume 250 EUR, 37 kusov sliepok v sume 222 EUR, 7 ks kačíc v sume 84 EUR, 3 ks perličky v sume 21 EUR, 3 ks kohúty v sume 15 EUR) určená podľa odborného vyjadrenia Z. V. zo dňa 09. 01. 2020.

21. Žalobkyni vznikli náklady vo výške 50 EUR na odvoz a neškodné odstránenie uhynutej hydiny v množstve 100 kg/60 kusov. Uvedené potvrdzuje zberný list č. 165832 zo dňa 19. 11. 2019 vystavený spoločnosťou Asanácia s.r.o.

22. Žalovaný býva v obci Ž. na adrese E. XXX/XX spolu so svojimi starými rodičmi I. E. R. U. E. v rodinnom dome. Nehnuteľnosť je vo vlastníctve starých rodičov žalovaného vrátane prísluších pozemkov a záhrady.

23. Žalovaný je majiteľom/držiteľom psa - G., plemeno - Sibírsky husky, nar. 21. 05. 2018. Z veterinárneho preukazu zvieratá vyplýva, že pes žalovaného dňa 13. 10. 2018 bol čipovaný, pričom žalovaný zabezpečil očkovanie psa proti besnote dňa 21. 09. 2019 aj ostatné očkovania dňa 26. 11. 2019 u MVDr. Alexiusa Felbera. Obhliadkou zvieratá zo dňa 27. 11. 2020 súd mal preukázané, že sa jedná o zviera väčšieho veku, bielo-čiernej farby, plemena sibírsky husky, ktoré je vo veku približne 2,5 roka. Hlava a chrbát má zviera pokryté čiernou srstou, predná časť hlavy, nohy a brucho sú pokryté bielou srstou s charakteristickým rozmiestnením škvrn na tele.

24. Jedná sa o zviera - psa fyzickej stavby, veku a sfarbenia (fotodokumentácia na č. I. 138-139) s obdobnými telesnými parametrami zvieratá ako na snímke zo dňa 07. 11. 2019 (ftkp. fotografie na č. I. 89 a na č. I. 35 vyšetrovacieho spisu ČVS: D.-XXX/VK-X.-XXXX).

25. Žalovaný chov svojho psa uskutočňuje vo dvore za rodinným domom starých rodičov. Zviera cez deň býva umiestňovaná v oplotenej a uzamykateľnej voliére na pozemku CKN parc. č. XXX/X vednej na LV č. XXX pre katastrálne územie a obec Ž., okres X. M.. Voliéra je vystužená oceľovou konštrukciou a vnútorná časť je spevnená štrkovým násypom, ktorý sa nachádza na niekoľkých miestach. V blízkosti budy je pletivo zdvojené alebo strojené za budoú a je poškodené na bočnej strane pozemku, pričom nie je zapustené do zeme. Oplotenie z pôvodných 1,70 cm siaha do výšky 200 cm a bolo žalovaným v mesiaci január - február 2020 dopytené oceľovým drôtom.

26. Žalovaný zabezpečoval venčenie psa spravidla mimo intravilánu obce Želovce (na miestnom ihrisku a rybníku). Na uvedené miesta zviera dopravoval pešo alebo dopravným prostriedkom, pričom presun psa zabezpečoval na vôdzke.

27. Písomným vyjadrením obyvateľky obce U. V. zo dňa 05. 02. 2021 bolo preukázané, že žalovanému pes z vôdzky viacnásobne ušiel, kedy nereagoval na základné povely. Pes sa opakovane pohyboval po obci bez ochranného košíka, bol agresívny a štekal z dôvodu nedostatku pohybu. Obyvateľmi Ž. bolo zaregistrované správanie psa ako nepredvídateľné, pričom v mesiaci december 2019 sa zviera voľne pohybovalo po záhradách obyvateľov obce, mimo ulíc a bez dozoru držiteľa psa.

28. Na OO PZ Veľký Krtíš bolo z podnetu poškodenej (žalobkyne) vedené trestné konanie vo veci poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. pod ČVS: D.-XXX/VKVKXXXX--. Predmetné konanie bolo uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 10.01. 2020 zastavené. Žalobkyňa písomnou výzvou zo dňa 03. 02. 2020 vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 1.200 EUR z titulu náhrady škody spôsobenej jeho psom (z dôvodu uhynutej hydiny zo dňa 07. 11. 2019) v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Na výzvu žalovaný nereagoval a škodu v stanovenej lehote neuhradil.

29. Podľa § 415 zák. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

30. Podľa § 417 ods. 1 OZ; komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia.

31. Podľa § 420 ods. 1, 3 OZ; každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

32. Podľa § 442 ods. 1, 3 OZ; uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého vzťahu.

33. Podľa § 443 OZ; pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

34. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 282/2002 Z. z. ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov (ďalej len „zákon o niektorých podmienkach držania psov“); vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabráňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

35. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov; za psa vždy zodpovedá držiteľ psa alebo osoba, ktorá psa vedie alebo nad psom vykonáva dohľad.

36. Súd citované ustanovenia aplikoval na zistený skutkový stav, pričom dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná, v ktorom rozsahu jej vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu uvedenú vo výroku tohto rozsudku spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody. V zvyšnej časti súd žalobu zamietol, pretože nebola dôvodná.

37. Právna teória a prax pri určovaní povinnosti nahradiť škodu podľa ustanovenia § 420 OZ predpokladá splnenie zákonných podmienok, ktorými sú existencia protiprávneho úkonu (právny delikt), vznik škody, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinenie. Existencia protiprávneho úkonu (deliktu) sa spája s porušením právnej povinnosti, vyplývajúcej zo zákona alebo z porušenia zmluvného vzťahu, resp. z nedodržania štandardu správania (generálnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 OZ).

38. Súd zisťoval splnenie vyššie označených zákonných podmienok, ktoré žalobkyňa bola povinná preukázať tým, či nastalo a bolo preukázané faktické správanie (konanie alebo opomenutie) na strane žalovaného, ktoré by zakladalo porušenie konkrétnej právnej povinnosti ustanovenej zákonom alebo iným právnym predpisom, zmluvou, prípadne porušenie prevenčnej povinnosti uvedenej v ust. § 415 OZ.

39. Žalobkyňa tvrdila, že na strane žalovaného došlo k porušeniu zákonnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 4 ods. 1 zákona o niektorých podmienkach držania psov. Podľa označenej právnej úpravy žalovaný, ktorý je držiteľom psa bol povinný prechádzať, aby jeho pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá. Zároveň bol povinný zabráňovať vzniku škôd na majetku, ktoré by jeho pes mohol spôsobiť. V nadväznosti na uvedené porušenie právnej povinnosti žalobkyňa vymedzila aj skutkové tvrdenia podľa ktorých pes, ktorého má žalovaný v držbe dňa 07. 11. 2019 vbehol na jej dvor, kde zaútočil na hydinu, ktorú následne podusil, čím jej bola spôsobená škoda spolu vo výške 1.265 EUR. Žalovaný popieral túto kľúčovú skutkovú okolnosť, čím účinne popieral aj protiprávnosť svojho konania a

výšku škody, ktorá mala vzniknúť na strane žalobkyne. Podľa procesného poriadku bol žalovaný povinný uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia úplne a pravdivo.

40. Súd vykonal dokazovanie na odstránenie sporných tvrdení strán. Na základe vykonaných dôkazov a po ich vyhodnotení jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade s čl. 15 základných princípov zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd konštatuje záver o pravdivosti skutkových tvrdení na strane žalobkyne. Skutkové tvrdenia popierajúci žalobný nárok žalovaný dôkazmi vierohodne nepreukázal a uvedená skutočnosť viedla u neho k strate sporu.

41. Z dokazovania súd mal preukázané, že žalobkyňa po návrate domov dňa 07. 11. 2019 zistila, že podstatná časť jej domácich zvierat bola uhynutých, ktoré boli pohryzené do krku, resp. na boku a boli akoby udupané od blata, čo potvrdil tiež svedok T. H.. Menovaný uviedol, že dňa 07. 11. 2019 o cca 10.00 h. na pozemku žalobkyne sa pohyboval veľký pes čierno-bielej farby, plemena husky alebo malamut a na dvore bola uhynutá hydina žalobkyne, ktorá ležala na zemi. Následne pes vybehol na koterec a dobíjal sa k hydine odkiaľ sa pes snažil vybrať ďalšie zvieratá. V kontexte uvedených dôkazov nebolo vierohodne preukázané tvrdenie žalovaného, že škoda bola zapríčinená inými faktorom ako útokom psa v držbe žalovaného, nakoľko tento celý deň 07. 11. 2019 bol uzavretý vo voliére. K danému tvrdeniu žalovaný okrem čestných prehlásení svojich starých rodičov nepredložil žiadne iné dôkazy. Čestné prehlásenia sú pritom v rozpore s ostatnými dôkazmi a nemožno z nich objektívne vychádzať aj vzhľadom na blízky vzťah k žalovanému ale najmä kvalitu ostatných dôkazov a požiadavku ich jasného, presvedčivého a logicky bezsporného vyhodnotenia. V konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný je držiteľom psa - G., plemeno - Sibírsky husky vo veku viac 2,5 roka. Výsledky obhliadky v mieste bydliska žalovaného preukazujú, že zviera - pes, ktorého mal žalovaný dňa 07. 11. 2019 a aktuálne má vo svojej držbe je bielo-čiernej farby, plemena sibírsky husky vo veku 2,5 roka (v čase obhliadky), pričom sa jedná o psa väčšieho veku. Chrbát a temeno hlavy má pokryté čiernou srstou, predná časť hlavy, nohy a brucho zvieratá sú sfarbené bielou srstou. Fyzické parametre zvieratá, jeho výška, rozloženie škvŕn a sfarbenia tela sú zhodné s telesnými charakteristikami psa, ktorého identicky opísal svedok T. H.. Zhoda je zjavná aj podľa snímky zhotovenej svedkom T. H. dňa 07. 11. 2019 (č. I. 79, č. I. 35 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-391/VK-VK-2019) a podľa fotodokumentácie z obhliadky zo dňa 27. 11. 2020 (č. I. 138-139).

42. Obhliadkou pozemku pri rodinnom dome v mieste bydliska žalovaného, ktorý je vedený na LV č. XXX pre katastrálne územie a obec Ž., okres X. M.Í. ako pozemok parcely registra CKN, parc. č. XXX/X, XXX/X súd mal preukázané, že zabezpečenie psa, ktorého žalovaný mal v držbe ku dňu 07. 11. 2019 nebolo dostatočné. Z obsahu tohto dôkazu vyplýva, že žalovaný zabezpečil navýšenie oplotenia na voliére ex post po incidente zo dňa 07. 11. 2019 (v mesiaci január - február 2020). Rovnako ostatné stavebnotechnické úpravy oplotenia sú novšie a boli realizované s najväčšou pravdepodobnosťou počas roku 2020. Pritom neboli dostatočné, aby zamedzili úniku psa z tejto voliéry. Uvedený stav súd mal potvrdený aj vyjadreniami U. V., ktorá bola očitým svedkom udalosti, kedy žalovanému opakovane pes ušiel v roku 2019 a nereagoval na žiadne povely. Niekoľkokrát (v decembri 2019) sa pes voľne pohyboval po záhradách obyvateľov bez prítomnosti žalovaného, kedy bol agresívny a nepredvídateľný. Napokon súd prihladol, že plemeno psa husky v podmienkach chovu v Slovenskej republike je málo rozšírené a podiel plemena na celkovom počte psov je len 0,6 %, pričom v obci Ž. nie je súdu známy ďalší držiteľ psa tohto plemena a veku. Na základe uvedeného súboru priamych a nepriamych dôkazov súd dospel k záveru, ktorý mal preukázaný ako jediný logicky možný skutkový záver, že úhyn hydiny vo vlastníctve žalobkyne dňa 07. 11. 2019 spôsobil pes v držbe žalovaného.

43. Súčasne súd mal preukázanú protiprávnosť konania žalovaného, ktorý porušil zákonnú povinnosť podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o niektorých podmienkach držania psov. Žalovaný svojho psa riadne nezabezpečil a nedostatočne predchádzal, aby nedošlo ku vzniku škody na majetku. Uvedené okrem vyššie uvedených dôkazov dosvedčuje rovnako postoj žalovaného bezprostredne po incidente zo dňa 07. 11. 2019, ktorý preukazuje obsah SMS správy, ktorú adresoval žalobkyňi dňa 11. 11. 2019 (č. I. 186-189). Žalovaný poskytol žalobkyňi prísľub na úhradu škody, keď situáciu navrhol riešiť prostredníctvom obecného úradu alebo políciu vzhľadom na rozsah požadovanej náhrady škody zo strany žalobkyne. Zároveň žalobkyňa preukázala tiež kauzálnu súvislosť, pretože je daná bezprostredná spojitosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a škodou, ktorá vznikla na majetku žalovanej. Nebolo zároveň potvrdené žiadnym dôkazom, že príčina vzniku škody na strane žalobkyne by bola odlišná.

44. Ostatnú podmienku všeobecnej právnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ predstavuje vznik škody. Podľa ustálenej judikatúry škodou sa rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné nahradiť v peniazoch, pritom sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Za skutočnú škodu sa považuje majetková ujma, ktorá je vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je nevyhnutné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu. Žalovaný nepoprel vznik škody na strane žalobkyne v bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou, ale nesúhlasil s vyčíslením výšky škody vo výške 1.265 EUR s príslušenstvom.

45. Žalobkyňa vyčíslila majetkovú ujmu v súvislosti s uhynutou hydinou v rozsahu za 60 ks hydiny, ktorý rozsah žalovaný považoval za nadsadený a neprimeraný. Obsahom Zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 12. 11. 2019, úradným záznamom príslušníkov obchádzkovej služby OO PZ Veľký Krtíš, ako aj uznesenia o zastavení trestného stíhania zo dňa 10. 01. 2020 súd mal preukázané, že žalobkyňa v čase škodovej udalosti k dňu 07. 11. 2019 vlastnila hydinu o celkovom počte 60 ks, ktorá všetka uhynula po útokoch psa a nachádzala sa v čase ohliadky na dvore žalobkyne. Podľa fotodokumentácie z ohliadky miesta činu (č. I. 31 vyšetrovacieho spisu ČVS: D.-XXX/VKVK--XXXX) nevyplýva zreteľne počet uhynutej hydiny. Uvedený stav dokazuje úradný záznam zo dňa 12. 11. 2019 a uznesenie OO PZ Veľký Krtíš (č. I. 43 vyšetrovacieho spisu ČVS: D.-XXX/VKVK--XXXX). Rovnako uvedenú skutočnosť potvrdzuje Zberný list č. XXXXXX zo dňa 19. 11. 2019 vystavený spoločnosťou Asanácia s.r.o., so sídlom v Žiline, IČO: 367 502 04. Listina (č. I. 7), ktorá deklaruje, že spoločnosť od žalobkyne prevzala za účelom odvozu a neškodného odstránenia hydiny v počte 60 kusov o hmotnosti 100 kg.

46. Hodnota domácej hydiny vo vlastníctve žalobkyne ku dňu 07. 11. 2019 vo vedenom trestnom konaní bola ustálená odborným vyjadrením Z. V. zo dňa 09.01. 2020 vo výške 592 EUR (10 ks husí, 37 kusov sliepok, 7 ks kačíc, 3 ks perličky, 3 ks kohúty). Žalobkyňa však v konaní tvrdila, že sa jednalo o bio chov hydiny a mala byť preto zvolená odlišná metodika vyčíslenia hodnoty domácej hydiny, ktorá uhynula vo výške ako bolo uvedené v žalobe. K tomuto predložila odborné vyjadrenie Z. V. zo dňa 02. 10. 2020, v zmysle ktorého predajná cena bio-hydiny bola 1.056 EUR. Žalovaný na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 poprel výšku škody a poprel tvrdenie žalobkyne, že je chovateľka bio - hydiny.

47. V zásade platí, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas (§ 153 ods. 1 CSP). Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo zo zreteľom narýchlo sa hospodárnosť konania.

48. Z uvedeného vyplýva, že strana sporu nemôže „vyčkávať“ s predložením skutkových tvrdení, resp. s popretím skutkových tvrdení, lebo sa vystavuje riziku sankcie. Sankcia spočíva v tom, že predloženie skutkových tvrdení, resp. popretie skutkových tvrdení a ďalších prostriedkov procesného úroku a procesnej obrany bude neúčinné.

49. Sudcovská koncentrácia konania vyžaduje rozhodnutie súdu o tom, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany súd nebude prihliadať.

50. Je výlučne v kompetencii súdu rozhodnúť, či existuje ospravedlniteľný dôvod na predloženie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany neskôr ako to predpokladá § 153 ods. 1 prvá veta CSP.

51. Zákon rozhodovanie súdu o včasnosti predloženia prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku limituje tým, že na tieto prostriedky súd spravidla neprihliadne vtedy, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

52. Žalovaný už na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 nesúhlasil (č. I. 99) so spôsobom vyčíslenia škody, pretože podľa jeho názoru nešlo o bio-hydinu a pridržiaval sa vyčíslenia škody podľa odborného stanoviska zo dňa 09. 01. 2020 vo výške 592 EUR. Účinne tým poprel tvrdenia žalobkyne ohľadom výšky škody. Žalobkyňa do pojednávania dňa 12. 02. 2021 súdu nepredložila žiadne ďalšie prostriedky procesného útoku (skutkové tvrdenia ani dôkazy na preukázanie svojich tvrdení). Súd podľa § 153 ods. 2 CSP preto uplatnil zásadu sudcovskej koncentrácie konania a neprihliadal na pojednávaní navrhnutý prostriedok procesného útoku. Dôkazný návrh na výsluchu svedkov U. M., Š. V., R. X., L. Č.Ž. žalobkyne súd zamietol, pretože vykonanie dôkazu by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Žalobkyňa

zároveň ani nepredložila žiadne skutkové tvrdenia v tom, že splnila konkrétne zákonné podmienky ekologického chovu domácej hydiny, a preto by nebolo nutné jej tvrdenia výsluchmi svedkov dokazovať.

53. Súd pri vyčíslení výšky škody vyšiel z hodnoty veci (hydiny) vo vlastníctve žalobkyne ku dňu 07. 11. 2019, ktorá bola nesporná a mal výšku škody preukázanú odborným vyjadrením Z. V. zo dňa 09. 01. 2020 vo výške 592 EUR. Škoda v tejto výške správne odzrkadľuje hodnotu hydiny k okamihu vzniku škody. Oproti odbornému vyjadreniu zo dňa 02. 10. 2020, ktoré vyjadruje predajné ceny bio - hydiny až ku dňu 02. 10. 2020 a nie k okamihu kedy škoda vznikla. Na strane žalobkyne vznikla majetková ujma aj uhradením nákladov na likvidáciu tiel uhynutých zvierat vo výške 50 EUR. Uvedenú majetkovú ujmu žalobkyne súd mal dostatočne preukázanú najmä pokladničným listom č. 165832 zo dňa 19.11. 2019, vrátane príjmového pokladničného dokladu o úhrade nákladov a sanácie vo výške 50 EUR.

54. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery, pretože boli preukázané všetky zákonné predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu, súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný vo výške 642 EUR, preto v tomto rozsahu žalobe vyhovel. Žalovanému súd uložil žalobkyni nahradiť škodu v peniazoch, nakoľko uvedenie do pôvodného stavu nebolo možné, pričom povinnosť nahradiť škodu v peniazoch mu uložil spolu s príslušenstvom.

55. Nesplnením peňažného záväzku na náhradu škody, na splnenie ktorého žalobkyňa žalovaného vyzvala výzvou zo dňa 03. 02. 2020 sa žalovaný počnúc od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na uhradenie dlhu dostal do omeškania, t. j. od dňa 15. 02. 2020. Žalobkyni vznikol nárok na úrok z omeškania po vzniku omeškania, ktorého výška bola v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (od 16. 03. 2016 vo výške 0,00 %), zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Súd priznal žalobkyni príslušenstvo pohľadávky pozostávajúcej zo zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne z prisúdenej sumy 642 EUR, počnúc od 15. 02. 2020 až do zaplatenia.

56. Vo zvyšnej časti (t. j. v sume 623 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 623 EUR počnúc od 15. 02. 2020 až do zaplatenia) súd žalobu zamietol, pretože žalobkyňa nepreukázala, že chov hydiny uskutočňovala v domácich podmienkach ako chov ekologický, čím nepreukázala ani vyššiu výšku škody, ktorú požadovala.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol žalobný nárok o zaplatenie istiny vo výške 1.265 EUR spolu s príslušenstvom. Súd čiastočne vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 642 EUR spolu s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa mala procesný úspech v rozsahu 51 % a žalovaný bol procesne úspešný v rozsahu 49 %. Z uvedeného je zrejmé, že obe strany sporu mali v konaní iba čiastočný úspech, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).